

Sărbătoarea de vară a Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou

Credincioși bucureșteni și pelerini au participat astăzi, 13 iulie, pe Colina Bucuriei, la sărbătoarea Aducerii moaștelor Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou la București, cinstindu-l pe Ocrotitorul Capitalei. Sfânta Liturghie a fost săvârșită în Catedrala Patriarhală istorică de către Preasfințitul Părinte Paisie Sinaitul, Episcop-vicar patriarhal, împreună cu un impresionant sobor de slujitori ai sfântului lăcaș.

În cuvântul de învățătură rostit după citirea Sfintei Evanghelii, Prea-sfințitul Părinte Paisie Sinaitul, delegatul Patriarhului României, a evidențiat înțelesul duhovnicesc al sărbătorii, arătând că Aducerea moaștelor Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou la București este o mărturie a lucrării Proniei dumnezeiești în viața Bisericii.

„În viața Bisericii, sărbătorile sfinților nu ne cheamă doar să ne amintim evenimente din trecut, ci să descoperim felul în care Dumnezeu continuă să lucreze în viața Bisericii și în viața fiecărui credincios. Ceea ce Domnul a săvârșit prin harul Său în cei care L-au iubit nu aparține numai trecutului, ci rămâne viu în Biserică și rodește neîncetat în viața credincioșilor. În această lumină

duhovnicească prăznuim astăzi Aducerea moaștelor Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou la București, în anul 1774. Am putea spune că sărbătorim un eveniment din istoria Bisericii noastre. În lumina credinței însă, descoperim lucrarea tainică a Proniei dumnezeiești, prin care Dumnezeu a binevoit să dăruiască acestei catedrale, acestei capitale și întregii noastre Biserici pe unul dintre cei mai iubiți sfinți ocrotitori. Nu întâmplător, Evanghelia acestei zile ne pune înaintea chemarea Mântuitorului Hristos: «Învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima». Aceste cuvinte sunt de fapt rezumatul vieții Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou”, a spus ierarhul.

În continuare, Preasfinția Sa a reliefat principalele repere ale vieții Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, arătând că smerenia, blândețea și dragostea pentru Dumnezeu au făcut din Ocrotitorul Bucureștilor un model de viață creștină și un mijlocitor statornic pentru credincioși: „Toată nevoința Sfântului Cuvios Dimitrie a fost clădită pe două virtuți pe care Hristos le numește în Evanghelia de azi: blândețea și smerenia. Tradiția păstrează chiar și acel gest simplu, dar grăitor, când, după ce a călcat din neatenție peste un cuib de păsări, și-a pedepsit propriul picior, mergând desculț vreme îndelungată. Dincolo de gestul exterior descoperim un suflet care nu voia să rănească nimic din creația lui Dumnezeu și care își cerceta neîncetat conștiința. Într-o lume în care oamenii își justifică aproape orice greșeală, Sfântul Dimitrie ne învață delicatețea conștiinței. Dorind să se dăruiască în întregime lui Hristos, a ales viața pusnicească, rugăciunea, tăcerea și ascultarea. Nu a căutat să fie cunoscut sau admirat, ci a înțeles că adevărata măsură a vieții este ceea ce

vede Dumnezeu în adâncul inimii. În Evanghelia de astăzi, Mântuitorul nu spune doar că este smerit, ci că este «blând și smerit cu inima». Aceste două virtuți nu pot fi despărțite. Smerenia fără iubire poate deveni asprime, iar blândețea fără smerenie poate deveni doar o bunăcuviință exterioară, o aparență. În Hristos, ele sunt una. Și tot astfel le vedem unite în viața Sfântului Dimitrie. El nu a impresionat prin cuvinte sau prin fapte care să atragă atenția oamenilor. Nu a lăsat scrieri, nu a întemeiat mănăstiri și nu a ocupat dregătorii. Și totuși, Biserica îl cinstește ca pe unul dintre cei mai iubiți sfinți ai ei. De ce? Pentru că Dumnezeu judecă altfel decât omul. El vede în inima și în viața. Și pentru că, într-o lume care uită, Dumnezeu amintește.

La final, Episcopul-vicar patriarhal a arătat că cea mai autentică cinstire adusă Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou este urmarea exemplului său de smerenie, rugăciune și viețuire după Evanghelia: „Trăim într-o vreme în care omul este ispitit să creadă că valoarea lui stă în ceea ce reușește să arate despre sine. Suntem îndemnați să fim vizibili, apreciați, confirmați, să căutăm mereu recunoașterea celorlalți. Într-un asemenea context, viața Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou este de o uimitoare actualitate. Ea ne amintește că adevărata valoare a omului nu se măsoară prin notorietate, ci prin apropierea de Dumnezeu. Sărbătoarea de astăzi ne descoperă că Dumnezeu lucrează altfel decât judecata omenească. El îi înalță pe cei smeriți și îi face luminători pe cei care aleg ascultarea și tăcerea. Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou nu a lăsat bogății, zidiri sau pagini scrise. A lăsat însă ceva mai de preț: pilda unei vieți în care Evanghelia lui Hristos a devenit mod de viețuire. În anul 1774, moaștele sale au fost aduse în această catedrală. Dar ceea ce sărbătorim astăzi nu este doar aducerea unui odor de mare preț într-o cetate sau într-o biserică. Sărbătorim tocmai purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de Biserica Sa. Sărbătorim felul minunat în care Dumnezeu pregătește, uneori prin căi pe care oamenii nu le bănuiesc, binecuvântări ce depășesc o generație și devin moștenire sfântă pentru un întreg popor”.

La finalul Sfintei Liturghii a fost săvârșită slujba Parastasului pentru toți slujitorii istoricei Catedrale Patriarhale trecuți la Domnul, începând din anul 1774 și până în prezent, pentru ctitorii și donatorii trecuți din această viață.

De asemenea, cei prezenți au primit la finalul slujbei, din partea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, câte o iconiță cu chipul Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, un Acatist al sfântului ocrotitor al Bucureștilor, o gustare și alte daruri. Acestea au fost oferite cu sprijinul voluntarilor din cadrul grupului „Tineri în acțiune” al Arhiepiscopiei Bucureștilor. Au fost distribuite în jur de 1.200 de pachetele.

Răspunsurile liturgice au fost oferite de Corala „Nicolae Lungu” a Patriarhiei Române și de Grupul psaltic „Tronos” al Catedralei Patriarhale.

ziarullumina.ro